

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Gerçek Devlet, İdeolojik Olan Devlettir!

Haber:

Fransa, yeni Suriye yönetimine yeni bir anayasa hazırlanması sürecine yardımcı olma teklifinde bulundu. Şam'da gazetecilere konuşan Dışişleri Bakanı Jean-Noël Barro şunları söyledi: "Yeni Suriye yönetimine yeni anayasanın hazırlanması sürecinde teknik ve hukuki destek sağlama teklifinde bulduk." Ve şöyle ekledi: "Suriyelilerle birlikte çalışacak ve onların yeni geleceklerini şekillendirmelerine yardımcı olacağız."

Yorum:

Fransız Dışişleri Bakanı, yeni Suriye'ye yeni bir anayasa hazırlanmasına yardımcı olmayı teklif ederken, zihinleri, anayasanın öncelikle devletin kimliğinin, dolayısıyla onun kültürünü, hayata bakış açısını ve yaşam biçimini uygulayan bir varlık olması açısından bu devletin odaklandığı toplumun kimliğinin bir ifadesi olmaktan uzaklaşmak için "teknik" kelimesini dahil etmeye hırs göstermiştir. Yani o dolaylı olarak, Batılı çevreler ve onlarla birlikte ülkemizdeki Batılılaşmış aydın grupların propagandasını yaptığı ve başarılı bir devletin akidevi olmayan bir devlet olduğunu iddia ettiği işlevsel yalanı tekrarlamıştır. Bu şekilde onlar, devletin muayyen bir ideolojisinin olmaması, yani hayat hakkında muayyen bir bakış açısını benimsememesi gerektiğini, aksine hiçbir fikre itibar etmeksizin salt yönetime, kanunların uygulanmasına ve insanların işlerinin gözetilmesine dayalı idari kurumlardan oluşan bir devlet olması gerektiğini kastediyorlar. Dolayısıyla Batı'da ortaya çıkan modern devletin bu türden olduğunu, yani onun hiçbir fikre ait olmadığını iddia ediyorlar.

Bu söylem hakkında söylenebilecek en hafif şey, bunun tamamen yalan ve uydurma olduğudur; zira hayata dair bakış açısına ve bunu ifade eden bir kültüre sahip olmayan gerçek bir devlet yoktur. Gerçek bir devlet, kendi yaşam biçimine sahip bir toplumun inşa ettiği bir devlettir; bu ise muayyen bir kültürü olan, insanları bir araya getiren ve insanların hayatlarını bu kültürle şekillendiren bir toplumdur; böylece özel bir kimliğe sahip olan bir toplum olurlar, ardından da bu kültürlerinden kaynaklanan yasalarla insanların işlerini gözeten bir devlet kurarlar. Dolayısıyla devlet, bir toplumun kültürünü ve yaşam biçimini uygulayan bir varlık olmaktadır. Modern devlet olarak adlandırılan Batılı devletler, kesinlikle bu kuralın dışına çıkmamakta, aksine bunu açıkça teyit etmektedir. Dolayısıyla o, orta çağ medeniyetine karşı ayaklanan aydın filozoflar tarafından ifade edildiği üzere yaklaşık iki buçuk yüzyıldan beridir Batı toplumunu oluşturan kültürü uygulayan bir varlıktır. Yani bu kültür, dinin hayattan, toplumdaki ve devletten ayrılması akidesine, yani laiklik akidesine dayanmakta ve hayatı maddi bir fayda ve mutluluğu da en fazla bedensel hazza ulaşmak olarak tasvir etmektedir. Bu hayat tasavvuruna dayalı olarak, devletin

görevi genel özgürlükleri korumak olarak özetlemiştir. Dolayısıyla dini ve kiliseyi toplumdan ve devletten ayırma, halktan başka kimseye yasama ve devletin yasalarını seçme hakkını bırakmama, dolayısıyla halkın bu felsefeye göre egemenlik sahibi olması temelinde bir devlet sistemi olarak demokrasi felsefesini benimsemiştir.

İslam Devletine gelince; o, tamamen farklı bir konudur; zira o, İslami hayatın devletidir; yani o, hayata bakış açısı ve yaşam biçimi olarak İslam'dan razı olan, yaratıcı ve müdebbir olan Allahu Teala'ya imana dayalı olan, yani " لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ " şehadetine dayalı olan İslami toplumun devletidir. Müslümanların bu akidesi, Müslümanlar için dünya hayatı, onun öncesi ve sonrası hakkında İslami mefhumlar çizen bir yaşam biçimi belirlemiştir. Bu yaşam biçiminin tamamlanması için, bu toplumdaki insanların işlerini, toplumun üzerine kurulduğu aynı akideden kaynaklanan yasalarla gözetilen bir devletin kurulması gerekmektedir; işte bu devlet, bir ideoloji, bir sistem, bir hadarat ve bir yaşam biçimi olması bakımından İslam'ı uygulayan bir varlıktır. Bu da devletin, bizzat İslam akidesine dayanan toplumun bir rüknü olması bakımından İslam akidesine dayandığı anlamına gelmektedir.

Tüm bu anlamları, Allahu Teala'nın şu kavli özetlemektedir: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا **“Hayır, Rabbinde andolsun ki; aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin edip sonra haklarında verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe iman etmiş olmazlar.”** [Nisa 65]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Ahmed El-Kasas**